

2022

e. 11

P
laváček
K

Významná výročí v listopadu

4. 11. 1901 JC cestuje do Vídně s věncem a svíci, aby zjistil, zda jeho rodiče ještě žijí
5. 11. 1901 JC prodává věnec a svíci, neboť jeho rodiče ještě žijí
12. 11. 1890 L. Stroupežnický ukončuje roční korespondenci s JC, Adalbertem Kolínským a Eliškou Krásnohorskou (pseudonymy JC)
17. 11. 2022 Den boje za svobodu a demokracii
21. 11. 1921 JC přednesl ve frymburském starobinci přednášku „Domovina“ (o pěstování tabáku po domácku)
26. 11. 1899 Dopis JC císaři Františku Josefovi I. s výzvou, aby v příštím roce buď odstoupil, nebo zemřel
- 30.11.1089 Řítí se do Dunaje červotočem vylehčený dřevěný železniční most u Lince

Pozvánka

Sejdeme se ve středu 7. prosince v 17:00 v Přírodovědném klubu Barrande v Ježkově ulici 8 na Žižkově

Zápis

Sešli jsme se v menším počtu, zato omluvenek je spousta:

Přítomní: **Yško, Kost'a, Zub, Job, Pacík, Mahu, Bob, Pegas, Chingo** a on-line po telefonu se zúčastnil už z domova **Bobánek**.

Omluvenky

Zbyněk se omlouvá, že jde na koncert Collegia Marianum do Břevnovského kláštera

Omluva, hraju Šlapetovi na křtu jeho knihy, **Kačka**

Omlouvám se nestíhám, ahoj, **Foki**

Ahoj, na schůzku se pravděpodobně nedostavím, protože to mě akorát pustí z Homolky. Tak všechny zdravím a připomínám, že by měli dát na papír (teda spíš do počítače) své vzpomínky na aktivní oddílová léta, včetně fotek, do připravovaného almanachu "Pětkařské Post bellum". 555 **Reyp**

Ahoj, omlouvám se ze schůzky neb mám neodkladné dědečkovské úkoly. Zdar a sílu, 555 **Loulínek**

Jsem v Jeseníku, **Cancidlo**

Omlouvám se na zítra, nějak mi není. Zdravím. **Mahdí**

Dneska do Ježkovy ulice nepřijdu, anšto jsem nemocný. Jsem nastydlý. Prý mám virusu, ale tahle určitě není od Becherovky, žádnou doma nemám! Bohužel! **Pulec**

Petr telefonoval, že je unavený po příchodu z nemocnice

Ze schůzky žádný zápis není. Místo toho Plaváček uvádí:

Vzpomínky na Pětku v zahraničí

Na Kattlu

Pulec, v říjnu 2022

Jižně od Bazileje, v severních výběžcích pohoří Jura, na říčce Birs, leží malebné starobylé městečko Laufen. My jsme ovšem nejezdili do městečka, nýbrž do lomu hned nad Laufenem. Jmenovalo se to „Na Kattlu“ („auf dem Kattel“). Lom byl už dávno opuštěný a jeden architekt si tam postavil hezkou věžovitou chatu. Když přišli v roce 1968 z Československa Akela a Anička, nechal je tam bydlet. V bývalé kamenické dílně měl Akela atelier.

Akela byla jeho skautská přezdívka, vlastním jménem byl Čeněk Pražák a byl akademický malíř. Byl vlastně hlavně filosofem. Z Reinachu, předměstí Bazileje, kde jsem bydlel, to tam nebylo daleko, ani ne půlhodinku autem. Anička udělala vždycky „turka“ a povídali jsme si. Ne že bych byl fanda tureckého kafe, ale nějak to patřilo k atmosféře. Akela spíš filozofoval, zato Anička prostě povídala. Pocházela z noblesní pražské židovské rodiny a nějak přehlédla fakt, že již nebydlí v rozlehlém pražském bytě, nýbrž v lomu v Laufenu. Nijak to neovlivnilo její názory nebo její chování. Nebrala nic moc vážně, ani komunismus v ČSSR, ani Švýcarský s jejich Švýcarskem, ani nás skauty. Vlastně ani svého muže Akelu. Ale byla ke všem shovívavá, pokud se dá tento výraz použít pro její naprostou otevřenost a upřímnost.

Anička chovala kočky. Říkala, že prý kvůli myším, ale když byla kořata, bylo krásné se s nimi pomazlit, nebo je pozorovat, jak si hrají. „Je to zábavnější než televize“, říkala. Krmila je dobře, což se brzy rozneslo mezi kočkami v blízkém okolí. Chodily tam všechny na oběd a některé se do lomu přestěhovaly natrvalo. Jednou se jí jedna kočka ztratila. Anička ji hledala po celém lomu, ale marně. Zmínila se o tom v konzumu, kde jí chlácholili: „Asi ji někdo odnesl a snědl.“ Anička byla otřesena, že by Švýcaři jedli kočky?“ Zeptala se na to pana faráře, který byl do té doby její kompetentní informátor o Švýcarech. Ten jí odpověděl: „Paní Pražáková, to pochybuji! Teď v květnu? Kočky se přece chytají a jedí v říjnu!“

Lom zarůstal ostružinami, nedalo se ani říci pomalu ale jistě. Zub tam jezdil z Augsburgu a vyrval čas od času ten plevel a spálil ho. Někdy mi volal, přijed' mi pomoci. Tak jsme se tam sešli a bojovali spolu proti zlé přírodě. Když jsme přijeli zase za měsíc, byl

lom zrovna tak zarostlý, jako dřív. A Akela radostně hlásil: „Víte, že ten ostružinový šlahoun roste až 18 cm za den, měřil jsem to?“

Jednou za rok přijela na Kattel celá parta „pětkařů“: Švígo a Hanka s dětmi z Adliswilu (CH), Zdeněk a Jana s dětmi z Braunau (A), Zub a Ivana s dětmi z Augsburgu (BRD), Kušna (někdy s Alenou) z Norimberka, Čamča z Mnichova, já z Reinachu (oba poslední bez dětí) a třeba ještě někdo, kdo byl zrovna na návštěvě. Přátelé Pětky jezdili také, třeba Pavko Kučera z Curychu nebo Pepa Karnet z Bernu (doufám, že jsem nikoho nezapomněl, jinak prosím o odpuštění.) Večer byl táborák, kde jsme zpívali oddílové písničky. Táborový oheň a spaní bylo ve vedleším, tzv. malém lomu. Vhodné podotknout, že to byl Zub, který malý lom uklidil a připravil pro stanování. Tam jsem se také dozvěděl, že nejlíp se prý spí na hromadě kamení: ten kámen, který tě tlačí, můžeš vždycky vzít a zahodit. Já jsem nespál pod stanem, měl jsem Volvo, kde byla po sklopení sedadel vzadu veliká plocha na spaní. „Ustlal“ jsem si již doma. Když to Anička viděla, volala: „Konečně mi někdo ukázal, co to je bordel na kolečkách!“ A druhý den se nad lomem, kde byla poměrně rovná louka, hrál softball. Akela nechal louku od majitele vždycky posekat. Švígo nazýval tuto společnost „Západoevropská sekce Pětky“.

Z Curychu už jsem potom na Kattel moc nejezdil. Jednak to bylo daleko, byl jsem ženatý s Martinou, takže jsem pil překapávané kafe doma, a měl jsem práci, do které jsem chodil i v sobotu a v neděli.

Anička umřela ještě před Akelou, o Akelově smrti jsem se dozvěděl opožděně a oklikou, v té době jsem již žil v Itálii.

Vánoce se blíží. K tomu se hodí příspěvek **Yška**

Na tabulce v popředí jsou tyto údaje: JUNÁCKÝ BETLÉM. Pro potřebu junáckých jednotek, se schválením ÚDR vydala ZÁPADOČESKÁ OBLAST JUNÁKA.

Nakreslil: Oldřich Drozda; Kamenotiskárna Světlík, Plzeň;
Rozesílá: Obl. Zpravodaj JUNÁKA, Plzeň, U tržiště 1.

Ta figurka s pádlem podle mě vybočuje z charakteru ostatních postav. Mně připadá tak trochu jako karikatura **Bratřky** s vousy. **Yško**

K tomu Betlému se váže tato vzpomínka:

V Havlíčkově Brodě je chalupa nazvaná po svých majitelích – rodině Štáflů. Z této rodiny patří k nejznámějším především malíř Arnošt Štáfl či grafik Otakar Štáfl a skaut a významný skautský činovník Havlíčkobrodská Evžen Štáfl.

Otakar Štáfl (nar. 30. 12. 1884, zemřel 14. 2. 1945) byl český malíř a ilustrátor.

Od 1. dubna 1929 byli manželé Štáflovi nájemci chaty u Popradského plesa ve Vysokých Tatrách. Iniciovali vznik Symbolického cintorína u Popradského plesa pod západní stěnou Ostrvy, kde mají také od roku 1947 pamětní tabuli.

14. února 1945 byl jeho ateliér na Vinohradech zasažen bombou spojeneckých letadel. V troskách domu manželé Štáflovi zahynuli.

Jeho synovec Evžen Štáfl, skautská přezdívka Kaa (nar. 31. 3. 1923, zemřel 4. 2. 2011), byl skautem a skautským činovníkem, nositelem řady vyznamenání: Stříbrný junácký kříž (1947), Bronzová syrinx (1970), Skautská láska (1970), Jubilejní medaile za službu vlasti (28.10.1968), Medaile díků (1970), Řád čestné lilie v trojlístku – zlatý stupeň, Řád stříbrného vlka...

Jeho rozsáhlý, pečlivě shromážděvaný a utříděný archiv a sbírky skautských reálií všeho druhu nemají nikde obdoby.

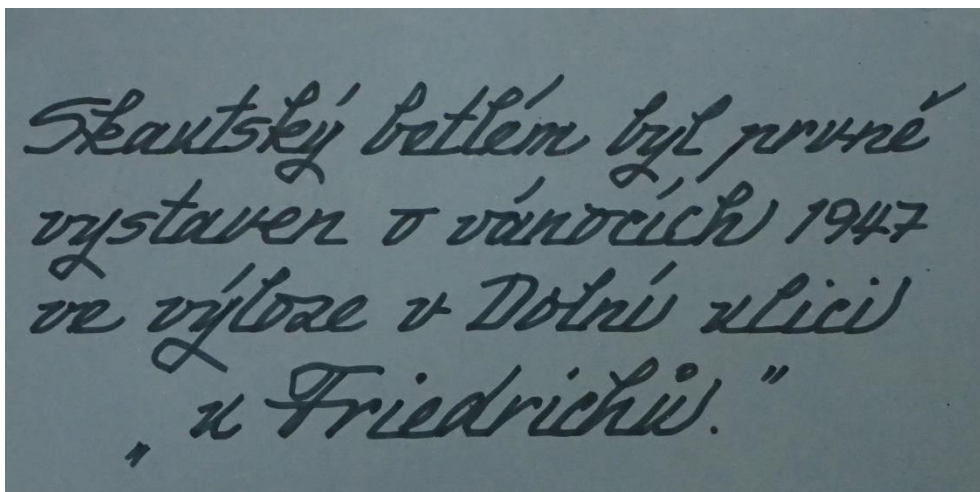
Pro ilustraci skautů v tenkrát ještě Německém Brodě připojuji fotku z tábora vlčat v roce 1938. Vlevo stojí můj strýc a jeden ze zbylých, asi uprostřed, je otec **Mahdího**.

Štáflova chalupa je ukázka tzv. středověkého typu dřevěného domu. Nachází se v ulici B. Kobzinové, nedaleko pivovaru a kostela Československé církve husitské. Od roku 2010 je chráněna jako národní kulturní památka. Mimo jiné i proto, že je v ní dymná jizba (černá jizba, dýmnice, kurlok). Je to hlavní obytná místnost, ve které se nacházelo otevřené ohniště, z něhož byl dým odváděn otvory ve stropě, okny, dveřmi nebo otvory v horní části stěn. Od roku 2001 v části chalupy funguje antikvariát.

Na podzim 2016 jsme s Magdou při návštěvě Havlíčkova Brodu zašli i do Štáflovy chalupy. Paní vedoucí antikvariátu nás chalupou provedla. V jedné místnosti hned za vchodem byla skautská expozice. Byla to místnost, kterou rodina Evžena Štáfly poskytla po roce 1989 skautům jako klubovnu. Později skautům poskytlo místnosti město, ale na přání manželky E. Štáfly tato místnost zůstala, postaru bych asi použil termín, skautskou síní tradic.

Mezi exponáty mě zaujal jeden, který byl uveden tabulkou:

Při jeho prohlížení jsem si všimnul jedné figurky, která ve mně vzbudila dojem, že její podobnost není jen náhodná. Ale dokázat se mi to nepodařilo. Tak zkuste podumat.

Ahoj, Yško

Výroční zpráva pokladníka

P Ě T K A

Pokladní kniha

Účetní rok 2022

pol.	datum	název operace	příjem	výdej	zůstatek
1	5.1.2022	Pegas	200		200
2	5.1.2022	Kačka	200		400
3	5.1.2022	Mahdi	200		600
4	5.1.2022	Chingo	200		800
5	5.1.2022	Zbyněk	200		1 000
6	5.1.2022	Pulec	200		1 200
7	5.1.2022	Pirilík	200		1 400
8	5.1.2022	Mahu	200		1 600
9	5.1.2022	Job	200		1 800
10	5.1.2022	Foki	200		2 000
11	5.1.2022	Reyp	200		2 200
12	5.1.2022	Pacík	200		2 400
13	5.1.2022	Petr	200		2 600
14	5.1.2022	Bob	200		2 800
15	5.1.2022	Bobánek	200		3 000
16	5.1.2022	Cancítko	200		3 200
17	5.1.2022	Yško	200		3 400
18	2.2.2022	Loulínek	200		3 600
19	2.2.2022	Mack	200		3 800
20	9.6.2022	Zub-vazba Plaváčka		1 815	1 985
21					1 985

Stav k 20. listopadu 2022.
Yško v.r.

Zub zaplatil ze svého vazbu prvních 7 ročníků Plaváčka. Druhá sada mu byla proplacena

Z Bobánkovy poezie

Já jsem dítě z Haliče
Nemám žádné rodiče
Chceš-li být mým otcem
Pocem, pocem, pocem.

V intimním altánu
máš malý gauč
tam za tebou přijdu
milovat mě nauč.

Pojď se mnou holka
na zelený pažit
tam se tě budu
ukojit snažit.

A ještě je tu veršík, který sice **Bobánek** napsal, ale pak zjistil, že ho před ním napsal už
Vítěslav Nezval

Jestli máš v pořádku genitálie
pojdem spolu do Itálie

Vtipy (asi některé už v Plaváčku byly, ale s ohledem na naši postupující sklerózu to snad
nevadí)

Manželství je sranda

Manželé na koncertu.

Ona: "Franto, tady někdo spí!"

On: "A kvůli tomu mě budíš?"

"Miláčku, jsi dostatečně snášlivý?"

"Ano, samozřejmě."

"Tak prosím snes dolů do popelnic odpadky."

"Miláčku, kdybych spadla do řeky, skočil bys pro mě?"

"A když řeknu, že jo, spadneš?"

"Můj muž zemřel tři dny po svatbě."

"To tedy dlouho netrpěl."

"Vyčistila jsi mi sako a kabát?"

"Ano."

"A kalhoty?"

"Ano."

"A boty?"

"Copak – tam jsou kapsy taky?"

Povídá žena manželovi:

"Já si skočím na pět minut k sousedce a ty mezitím nezapomeň každou půlhodinu zamíchat
kaši ..."

Ptá se muž manželky:

"Proč jsi v noci tak křičela ze spaní?"

"Měla jsem hrozný sen, znovu jsem se v noci vdávala!"

"A koho sis brala?"

"Zase tebe!"

Ptá se Pepíček maminky:

"Mami, a co dělá čáp, když zařídí miminko?"

"Co by, otočí se na bok a chrápe!"

Ptá se žena manžela:

"Kdybych ti utekla s jiným, budeš smutný?"

"A proč by mi mělo být líto cizího chlapa?"

Rozhádání manželé se ubytovali v hotelu. Vejdou do pokoje.

Ona: "Hele, z okna vidím srnku! "

On: "To není srnka, ale kráva. A není to okno, ale zrcadlo!"

Soudce k vězni:

"A jaký máte hlavní důvod ke své žádosti o podmíněné propuštění z výkonu trestu?"

"Chci se oženit."

"Hm, to máte dost divné představy o svobodě!"

"Tati, proč ses oženil s maminkou?"

"Vidíš?" obrací se muž k ženě. "Ani to dítě to nedokáže pochopit!"

Žena: "Tady čtu, že muži po svatbě zmoudří."

Muž: "To už jsem zjistil. Ale je pozdě!"

Náboženské okénko

Příspěvek Selima

Obečně panuje názor, že židovský národ je nejmoudřejší ze všech národů, protože počátky jeho moudrosti pocházejí od samotného Boha. O moudrosti Mojžíšových dětí kolují po staletí legendy, a to oprávněně, protože z jejich důvtipu a bystrosti se opravdu nezbyvá nic jiného než poučit. Každý národ má svůj vlastní pohled na svět a nejpatrnější je to právě v jeho příslovích a pořekadlech. Seznámením se s různými kulturami, jejich mentalitou a smyslem pro humor, začínáme sami lépe chápat své vlastní.

Veškerá moudrost židovského národa je právě v jeho příslovích a pořekadlech.

Pokud je možné problém vyřešit za peníze, nejedná se o problém, ale o náklady.

Bůh dal člověku dvě uši a jedna ústa proto, aby více naslouchal a méně hovořil.

Všichni si stěžují na nedostatek peněz, ale na nedostatek rozumu nikdo.

Znalosti mnoho místa nezaberou.

Pokud nechceš, aby se ti pověsili na krk, neklaň se nízko.

Bůh chrání chudáky minimálně před drahými hříchy.

Když se stará panna vdává, okamžitě se mění na mladou manželku.

S penězi není tak dobře, jako bez nich tak špatně.

Ještě se nenarodil kůň, na kterém by bylo možné dohonit vlastní mládí.

Muži by více udělali, kdyby ženy méně hovořily.

Šediny jsou příznakem stáří, ne moudrosti.

Svět zmizí ne proto, že je na něm příliš lidí, ale proto, že je na něm příliš nelidí.

Jakkoliv je láska sladká, kompot z ní nepřipravíš.

Příspěvek **Chinga**

Nový farář byl před svým prvním kázáním tak nervózní, že skoro ani nemohl mluvit. Příští neděli, před druhým kázáním, se zeptal přítomného arcibiskupa, co má dělat, aby se uvolnil.

Ten mu poradil: "Kápněte si do vody trochu vodky, uvidíte, že po pár hltech budete trochu klidnější."

Farář poslechl a skutečně, cítil se tak dobře, že by dokázal mluvit i ve vichřici. Po bohoslužbě se vrátil do sakristie, kde našel od arcibiskupa lístek: „Vážený synu, příště si nalijte vodku do vody, ne vodu do vodky. V dalším připojuji pár poznámek, aby se neopakovalo to, co jsem viděl na dnešní mši:

- 1) Na okraj kalicha není nutné dávat kolečko citrónu.
- 2) Ty kabinky v boční lodi jsou zpovědnice, ne toalety.
- 3) Snažte se neopírat o obraz Panny Marie, a už vůbec ji nemusíte objímat a líbat.
- 4) Máme 10 přikázání, ne 12.
- 5) Apoštolů bylo 12, ne 7, a žádný z nich nebyl trpaslík.
- 6) Našeho Pána Ježíše Krista a Jeho apoštoly nenazýváme JC & His Boys.
- 7) Ježíš Kristus byl pomazaný, nikoliv namazaný.
- 8) Svatému Kříži neříkáme Velký Téčko.
- 9) David porazil Goliáše prakem a kamenem, není pravda, že by ho dojebal, ani mu nedal lekci, na kterou do smrti nezapomněl.
- 10) Jidáše neoznačujeme za zkurveného zmrda.
- 11) Svatého Otce se nesluší nazývat Papa Ratzí.
- 12) Bin Ládín neměl prsty v Ježíšově smrti.
- 13) Otec, Syn a Duch svatý nejsou "Fotr, Junior a Strašidlo".
- 14) Panna Maria není Máňa, co to eště nedělala.

- 15) Svěcená voda je na požehnání, nikoliv na osvěžení zátylku.
- 16) Nikdy se nemodlete vsedě na schodech před oltářem.
- 17) Hostie nejsou brambůrky, tedy je nepřikusujeme k vínu, ale rozdáme věřícím.
- 18) Věřící vhazují příspěvky do pokladničky dobrovolně, nápis: „Vaše spropitné je můj plat“ je tedy na pokladničce zcela zbytečný.
- 19) Hříšníci půjdou do pekla, ne do piči.
- 20) Při otčenáši je možno zvedat ruce k nebesům, ale ne se kývat do vlny.
- 21) Vaši iniciativu, aby si všichni přítomní zatancovali, hodnotím kladně, ale dělat vláček po celém kostele, to nemusíte.
- 22) Na konci modlitby říkáme Amen, nikoli Šlus, a z kazatelny se chodí po schodech, nejedí se po zábradlí!

Důležité:

Ten, co seděl v koutě u oltáře, a o kterém jste tvrdil, že to je buzík v sukni a transvestita bez mejkapu, to jsem byl já. Doufám, že do příští neděle tyto nedostatky napravíte. Jinak, na druhé kázání to bylo celkem dobré.

Příspěvk Yška

Stresující příběh

Zastavíš krásné stopaře, která ti v autě omdlí. To je stresující.

V nemocnici ti lékař řekne, že je těhotná a gratuluje ti k otcovství. Bráníš se, že to dítě není tvoje, ale ona tvrdí opak. To je velmi stresující.

Požádáš o testy DNA, abys dokázal, že nejsi otcem dítěte. Po testech ti lékař opatrně vysvětlí, že jsi neplodný, a to pravděpodobně už od narození. To je extrémně stresující.

Nicméně, ulevilo se ti.

Cestou domů začneš myslet na svou rodinu a své tři děti. A to je teprve pravý STRES!

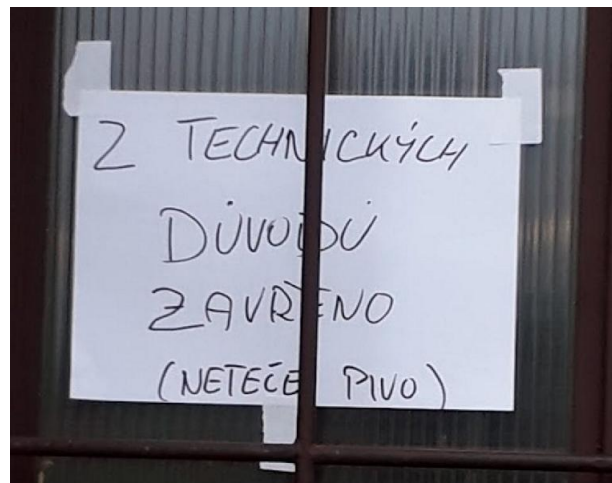
A ještě pár vtipů z jiných zdrojů

V obchodě jsem koupila:
brambory (Polsko)
rajčata (Španělsko)
česnek (Čína)
křen (Maďarsko)
kedlubnu (Itálie)
mrkev (Francie)
okurku (Nizozemí)
ředkvičky (Německo)

Promiňte mi tu hloupou otázku, a u nás, kromě cen, co vlastně roste?

Historie

Komentář k fotografii **Čamči** a **Selima** (fotil **Hakim**) v minulém čísle Plaváčka:

Ahoj! to je fantastický, Plaváček došel a sice v plné kráse! Fajn, že se vás tolik sešlo, se ženou jsem zrovna překonával covid. Malá oprava k 1. fotce Historie v minulém Plaváčku: Na fotce je **Čamča** a **Selim**, fotil **Hakim**. BTW: Na tom keyboardu jsem sedel 2 dny z Karlsruhe do Vídně, protože spolujezdecké sedadlo jsme museli vyndat - **Čamča** měl jen Fiátka 850. A jeste jeden dodatek: S ženou je to těžký, bez ní ještě víc. Snad 1. streda v prosinci, 555 Hakim

Nazdar přátelé,
nechci zvětšovat zmatek okolo starých fotek – Hakim vše napravil, jen chci dodat, proč jsem musel vymontovat to spolujezdecké sedadlo v 6-ti letém (!) Fiatu, protože podlaha na pravé straně úplně zrezavěla a sedadlo se vznášelo ve vzduchu. Dírou v podlaze byla dokonce vidět silnice – výhoda při mlze! Výrobek 1966. Později se Fiaty zlepšily. Na další vzpomínky se těší **Čamča**.

